

מ"ת 50985/08/16 - מדינת ישראל נגד ז מ, מ א

בית משפט השלום בפתח תקווה

25 אוגוסט 2016

מ"ת 50985-08-16 מדינת ישראל נ' מ(עציר) ואח'

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים
1. ז מ (עציר)
2. מ א (עציר)

החלטה

בפני בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים.

המשיבים, שהינם אביה ודודה (אחי אמה) של המתלוננת, בת 18 שנים, מואשמים בכתב האישום בשני אירועי אלימות כלפיה, כשלכל אחד מהם מיוחס אירוע אחד.

למשיב 1 מיוחס אירוע מלפני כששה חודשים, בו על פי הנטען בכתב האישום היכה את המתלוננת באמצעות מטאטא, והשליך עליה חפץ שפגע בראשה, זאת עקב התערבותה בעימות בין המשיב 1 לאמה של המתלוננת.

למשיב 2 מיוחס אירוע מיום 14.8.16, שהוביל להגשת התלונה ע"י המתלוננת, ובו סיפר המשיב 2 למשיב 1 ולאמה של המתלוננת כי היא נפגשת עם גבר, ובעקבות זאת הגיע המשיב 1 לקניון רננים בו עבדה המתלוננת בחנות, ודרש ממנה להתלוות אליו לביתם. כשהגיעו לבית, נכחו בו המשיב 2 ואמה של המתלוננת, וכן אחיה הקטין. המשיב 2 נזף במתלוננת וצעק עליה לגבי החשד האמור לעיל, וכל אימת שביקשה להשיב לו, סטר לה. באותן נסיבות אמר לה המשיב 2: "הסוף שלך רצח בידיים שלי".

אין מחלוקת על קיום ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיבים, המבוססות על הודעות המתלוננת, ואשר לגבי האירוע המיוחס למשיב 2 יש להן חיזוק בהודעות חברתה של המתלוננת ואימה, אליהן ברחה המתלוננת לאחר האירוע, וכן סגנית מנהלת החנות בה עבדה המתלוננת וממנה נלקחה ע"י המשיב 1 ביום האירוע, לאחר שהסתתרה במחסן, לגבי פחדה הרב מהצפוי לה.

המשיבים לא הכחישו את נסיבות האירוע אך טענו כי היה מדובר בשיחה חינוכית הנובעת מדאגה למתלוננת וללא אלימות. המשיב 1 הכחיש את האירוע המיוחס לו וטען כי לא היכה את המתלוננת, אך נמצאו תימוכין לגרסתה בכך

עמוד 1

שסיפרה הן לחברתה והן למנהלת החנות על כך שיש לה בעיות בבית ושאחיה נוהג להכותה כאשר האב לא מתערב בכך, דבר התומך ביחס הדכאני של המשיב 1 כלפי בתו, העולה מהודעותיה. יש לציין כי בתחילה אמרה המתלוננת כי אביה היכה אותה לעתים אך לא זכור לה אירוע ספציפי, ובהודעתה השניה, לאחר שהאב נעצר, אמרה כי היה רק מקרה אחד בו היכה אותה. סתירה זו יכולה להיות מוסברת בלחץ הפנימי והמשפחתי שפעל על המתלוננת לאחר שאביה ודודה נעצרו, כאשר היא עצמה החליטה ללכת למעון לנשים מוכות, על כל הקושי הכרוך בניתוק החברתי מסביבתה המשפחתית והחברתית.

ב"כ המשיבים טען כי גם אם קיימות ראיות לכאורה, ומבלי להקל ראש, הרי שמדובר באליומות ברף הנמוך ומתוך מניעים חיוביים שבבסיסם דאגה למתלוננת ושמה הטוב, ורצון למנוע פגיעה בה ע"י גברים שינצלו את תמימותה וגילה הצעיר. אכן, ההתרשמות מתיק החקירה היא כי אין מדובר באליומות הנובעת מיחס של אכזריות או כוונות להרע למתלוננת אלא מתפיסת עולם שמרנית וממשטרת כלפי נשים, הרווחת עדיין במגזרים מסוימים. עולה מהתיק גם כי לא נראו על המתלוננת סימני חבלה, גם לא על ידי חברתה הקרובה נרמז, אותה שיתפה המתלוננת בקורה איתה. עם זאת, ברי כי המתלוננת היתה במצב נפשי של פחד וחשש ממשיים עד כי החליטה לברוח מבית הוריה כדי לא לספוג עוד אליומות ואיומים מדודה, אביה ואחיה.

אמנם, האליומות שהופעלה כלפי המתלוננת במקרה האחרון ע"י המשיב 2 לא היתה ברף הגבוה, אך היתה מלווה באיום חמור שהטיל עליה אימה, אותה ביטאה הן בהודעותיה והן בפני חברתה ואמה שבביתן הסתתרה ועולה גם מדו"ח הפעולה של השוטר שאיתר אותה שם. ואילו לגבי המשיב 1, מדובר אמנם באירוע ישן יחסית, כאשר באירוע האחרון לא הרים עליה יד, אך האירוע משתלב בתפיסה דכאנית כלפי המתלוננת וכלפי נשים בכלל, לרבות אי התערבות באירועי אליומות כלפי המתלוננת מצד אחיה בן ה-17 באופן חוזר ונשנה ובמקרה האחרון מצד הדוד, לנגד עיני האב. בנוסף, למשיב 1 הרשעה קודמת בעבירה של סיוע לכליאת שווא משנת 2014, בגינה נדון לששה חודשי מאסר בעבודות שירות, ותלוי כנגדו תיק פתוח בעבירות של תקיפת קטין וגרימת חבלה של ממש ואיומים, משנת 2015.

ברי כי החלופה שהוצעה ע"י הסניגור, שכללה החזרת המשיבים לבתיהם או בסמיכות אליהם, בפיקוח אשתו של המשיב 2 ואחותו של המשיב 1, מעלה חשש כי המפקחות המוצעות לא יוכלו להוות גורם מפקח סמכותי ואמין על המשיבים, בין אם הן עצמן נתונות למרותם עקב אותה תפיסת עולם שמרנית ודכאנית כלפי נשים, שאינה בוחלת בנקיטת אליומות כלפיהן כאשר הן "ממרות את פי הגברים", ובין עקב אי רצון להרע להם, עקב הקרבה המשפחתית. במקרה כזה התוצאה הישירה תהיה פגיעה במתלוננת וביכולתה לחזור למגורים בביתה ובסביבת מגוריה.

לפיכך אני סבורה כי אין מנוס מלבחון את החלופות המוצעות באמצעות שירות המבחן.

אני מורה על הכנת תסקירי מעצר שיבדקו את התאמת החלופות המוצעות לאיון המסוכנות למתלוננת.

נדחה לקבלת התסקירים ליום 18.9.16 שעה 10:00 בפני השופט התורן.

המשיבים יישארו במעצר עד החלטה אחרת ויובאו ע"י שב"ס.

ניתנה היום, כ"א אב תשע"ו, 25 אוגוסט 2016, במעמד הצדדים.